Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 137. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го ЛИПНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 23, 1982 No. 137. VOL. LXXXIX.

Собор УЄО відбудеться в Торонто

Атланта, Джа. — Цьогорічний Собор Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці, яке переважно об'єднує українських реформованих євангеликів (пресвітеріян), відбудеться в днях 4-6 вересня в Торонто в Східній каплиці Церкви Тимоті Ітон, при 230 St. Clair Ave., West. Перша сесія Собору розпічнеться в суботу, 4-го вересня, в годині 2-ій по полудні. Соборове Богослуження буде відправлене в неділю, 5-го вересня, в годинах 10-12 рано. На це Богослуження запрошується всіх громадян.

УЄО в ПА цього року обходить 60-ліття свого існування. З його історією пов'язані такі релігійні і народні діячі Північної Америки, як пастори: І. Бодруг, Д. Галенда, В. Кузів, З.Бичинський, П. Крат, д-р В. Купчинський, І.Р.Ковалевич, І. Яцентій, Л. Стандрет та інші. УЄО від 1925 року помагало в організації Української Євангельсько-Реформованої Церкви в Західній Україні, яку пізніше очолив єпископ Василь Кузів. Воно все було в авангарді всіх добрих релігійних і загально-національних починань. В 1980 році видано цим Об'єднанням працю: „Нарис історії Українського Євангельсько-Реформованого Руху". Ця книжка стала живим пам'ятником піонерам УЄРуху і важним джерелом інформацій про цей рух та його ідейні стремління.

Органом УЄО є квартальник „Євангельський Ранок" який виходить уже 77 років. Під цю пору президентом УЄО є пастор Володимир Багрій, а екзекутивним секретарем — пастор Володимир Боровський. УЄО в цей час особливо уважно слідкує за долею тих, які є переслідувані за їхні домагання пошанування людських прав в Україні і провадить у цій справі відповідні акції, особливо на крайовій та міжнародній церковно-релігійній арені.

Зголошення участи в Соборі і привіти слід висилати на адресу: Ukrainian Evangelical Alliance of North America, 5610 Trowbridge Drive, Dunwoody, Ga. 30338.

Дітей запрошено провести день на Союзівці

Союзівка. — Оселя Українського Народного Союзу в мальовничих Кетскільських горах вітатиме в себе екскурсії дітей, у рамках святкувань Тижня молоді і дітей, від неділі, 1-го серпня, до суботи, 7-го серпня включно.

Відділи УНСоюзу й інші українські громади, які віддалені від Союзівки не на надмірно велику відстань їзди автом, можуть зорганізувати спільні поїздки дітей до оселі, щоб тут ці діти перевели гарно один день під опікою досвідчених керівників, які унапрямлюватимуть події кожного дня Дитячого тижня.

Під час Дитячого тижня тут щоденно будуть відбуватися такі активності: короткі прогулянки по посілості оселі, різні гри, висвітлення цікавих і повчальних фільмів, навчання у робітні народних мистецьких виробів, пікніки та інше, якщо дозволить погода. У залі „Веселки" буде все перетворено в „Дитячий світ" цього тижня з допомогою самих дітей — їхніх малюнків, ручних виробів і кольористих декорацій та оздоб. Тут буде теж виставка дитячої літератури, платівок і вишитих речей, що їх організує 89-ий Відділ СУА.

Вечірні концерти даватимуть можливість виступити молодим і зовсім молоденьким виконавцям протягом цілого тижня.

Зацікавлені цими програмами — можливістю для дітей провести дитячий день на Союзівці, повинні телефонувати до Відділу братської діяльности при УНС на число телефону (212) 227-5250 або (201) 451-2200 до 26-го липня. Дітей заохочується написати щось на довільну тему чи приготувати якусь власну працю чи виріб на дитячу виставку на цей Дитячий тиждень. Кращі літературні твори будуть надруковані у журналі „Веселка". Матеріяли слід надсилати перед 30-им липня разом з ім'ям і прізвищем авторів, з адресою, телефонічним числом, зазначенням віку автора чи авторки і їхньою світлиною. Ці матеріяли будуть власністю дитячого журналу „Веселки", хіба що автори зазначать свої інші побажання щодо їх.

АРЕШТУВАЛИ ІВАНА ДЕМЯНЮКА

Клівленд, Огайо. — Як повідомляє агенство Асошіейтед Пресс, в понеділок, 19-го липня ц.р. арештували тут Івана Демянюка за те, що він не явився на переслухання у справі його видалення із ЗСА.

Це є дальший крок акції проти І. Демянюка, який вже стратив американське громадянство на підставі оскарження, що він подав фальшиві інформації про себе у поданні на громадянство.

Арештованого І.Демянюка тримають у старій федеральній судовій в'язниці і його дальша доля зараз не відома.

Як відомо, І. Демянюк програв свою справу в апеляційному суді Клівленду з початком місяця червня ц.р. і мав у дальшій судовій дорозі доказати адміністраційному суді чому він не повинен бути видалений із ЗСА. Демянюк постійно заперечує закиди, що він був причасний у винищуванні жидів у концентраційному таборі Треблінка і запевняє, що подавав фальшиві зізнання стараючись про американське громадянство лише зі страху перед депортацією до Совєтського Союзу.

Студіюватимуть проблеми української родини

Ню Йорк, Н. Й. (Фундація УВУ). — Починаючи з академічним роком 1982-83 при Фундації Українського Вільного Університету буде встановлено постійний стипендійний фонд ім. Миколи і Володимири Ценків для студій проблем української родини в діяспорі і її ролі в збереженні національної ідентичности. З цього фонду щорічно буде приділена нагорода у висоті 1,000 дол. за найкращу наукову працю в цій ділянці.

Для цієї цілі покликано тричленну Комісію в складі: проф. Іван Головінський, університет Ратгерс; проф. Всеволод Ісаїв, Торонтонський університет; проф. Володимир Бандера, університет Темпл. З дорадчим голосом до Комісії увійшли: інж. Омелян Тишовницький, довголітній працівник і автор в цій ділянці, та проф. Петро Гой від Фундації УВУ. Згодом Комісія буде доповнена науковцями з таких країн, як Франція, Німеччина, Бразилія, Арґентина.

Надіслані магістерські праці, докторські дисертації та інші наукові недруковані праці з цієї тематики, важливої для збереження української національної субстанції на поселеннях, будуть прийняті Комісією для розгляду і визначення нагороди. Праці можуть бути писані українською або іншими мовами.

Д-р Микола і д-р Олексій Ценки зложили у світлу пам'ять дружини і мами Володимири 5,000 дол. на фонд збереження української родини і тим самим започаткували цей науковий конкурс. Слід пригадати, що ця патріотична українська родина щорічно спонзорує Бібліографічний конкурс УНІГУ, зложила 5,000 дол. на позолочення бані української церкви в Люрді, 2,500 дол. на літературний фонд у Чикаго та на інші національні і релігійні цілі.

Пропонують новий плян виведення ПЛО з Бейруту

Вашінгтон. — Закордонні міністри Савдійської Арабії і Сирії, принц Сауд аль-Файзал і Абдель Галлім Халдам, цілком погодилися з президентом Рональдом Регеном, на 90-хвилинній зустрічі з Президентом ЗСА тут, у вівторок, 20-го липня, щодо дальшої долі палестинських вояків, які перебувають в осаді ізраїльських військ в західньому Бейруті, Ливан, без можливости вирватися з цієї частини міста, що є в щільній облозі.

Всі три погодилися на пропозицію обох арабських достойників вивести спочатку 6,000 воюючих палестинців до Північного Ливану на тимчасове перебування, звідки їх заберуть на постійне поселення різні арабські країни.

Вивід палестинських військ із зруйнованого воєнними діями західнього Бейруту з-під вогню військ Ізраїля є критично потрібною річчю в найшвидшому вже часі, бо Ізраїль погрожує зірванням нестійкого перемир'я і відновленням наступу на останні позиції палестинців, якщо зволікатиметься з усуненням цих палестинців.

Про це вже певний час домовляються спеціяльний висланник ЗСА Філіп Габіб з ізраїльським урядом і з ливанським, який у свою чергу переговорює з Ясіром Арафатом, керівником осаджених палестинців.

Новий плян цих двох міністрів закордонних справ припав до вподоби всім зацікавленим сторонам, але принц Сауд аль Файзал застерігався, що Арабська ліга, до якої належать арабські країни і ПЛО, має цей новий плян схвалити на зустрічі, яка відбудеться вже в найближчих днях. Також у відповідь на згоду арабів, щоб палестинці були вивезені з західнього Бейруту тимчасово на північ від Бейруту в околицю Тріполі і в північну Бекаа-долину, — кажуть ці араби, — З'єднані Стейти Америки мусять дати запевнення арабському світові, що Ізраїль виведе свої війська з Ливану. На це американські офіційні чинники відповіли, що це можна буде полагодити.

Про розмови поміж президентом Регеном, аль-Фейзалом і Халдамом поінформовано Ф.Габіба.

„ГОЛОС АМЕРИКИ" ДІСТАВ ТІЛЬКИ ЛАГІДНУ КРИТИКУ

Вашінгтон. — Щорічний рапорт Президентові про працю „Голосу Америки", радіомережі, що несе у світ „з об'єктивністю правду" про Америку і про світові події, був загально прихильний до радіостанції і її передач, а критика стосувалася лише незначної частини передач і була вона „лагідна".

Рапорт приготовила Дорадча комісія ЗСА для публічної дипломатії. Ця Комісія, покликана до життя Конгресом з семи членів, що репрезентують обидва напрямки американської політичної системи. Головою її є Леонард І. Силверстін, правник з Вашінгтону. Інші члени це: Том С. Королоґос, Луїс Манілов, Джин МекКі, Олин Робісон, Ніл Шербирн й Мей Су Таллі, переважно інтелектуали, пов'язані з високим шкільництвом, і два бізнесмени.

У рапорті сказано, що „найдорожчим атутом" „Голосу Америки" є об'єктивність, з якою ця агенція служить правді, і висловлено побажання, щоб ця об'єктивність продовжувалася, і щоб за всяку ціну уникати „різкости і пропаганди" в радіо-пересиланнях, бо інакше, мовляв, „дії і потягнення можна легко невірно інтерпретувати і тим кинути тінь недовір'я на віданість організації правді, що може серйозно пошкодити справі". Рапорт висловлює легку критику на деякі з програм.

Інші дещо побажання до засобів масової інформації мав Президент у Саду троянд в Білому Домі, де якраз у той сам час, як появився рапорт, відбувалася урочистість проголошення Тижня Поневолених Націй. Рональд Реген виголосив промову тут, у якій говорив, що треба збільшити поборювання совєтської ідеології, яка заливає світ, і жертвою якої впало багато країн. А щоб поборювати цю совєтську нищівну пропаганду, він хоче змодернізувати ті радіостанції, які надають передачі поза Залізну заслону і до Східньої Европи. Президент закликав до рішучішого поборювання совєтської неправди.

В останніх часах „Голос Америки" переживав певну кризу і кілька осіб мусіли уступити зі своїх посад, бо тепер існують виразні урядові напрямні для праці цієї мережі — вести більш рішучішу протидію совєтській пропаганді.

Очевидно, що „Голос Америки" підпав під критику з певних кіл, особливо це стосується Міжнародної агенції інформації, що керує „Голосом Америки", і Чарлза З.Вика, бизнесмена з Каліфорнії і приятеля Президента, який стоїть на чолі цієї агенції. Він, — кажуть оскаржувачі, — „намагався зробити „Голос Америки" суворим до Совєтського бльоку" і менше передавати інформацій про „погані новини з Америки". Очевидно, що цей критицизм, який поширюють, — як не дивно — самі американці, визнало керівництво агенції безпідставним.

В Америці

ДЕПАРТАМЕНТ ЗДОРОВ'Я І ЛЮДСЬКОЇ ОБСЛУГИ для більшої ефективности своєї праці хоче обмежити час публічних переслухань всіх змін, поліпшень і заряджень у Департаменті, бо на ці публічні переслухання часто-густо тратиться багато часу. Такі програми, як Медікейд, Медікер, соціяльне забезпечення, Гедстарт (програма для передшкільного навчання бідних дітей, щоб їм було згодом легше в школі) та різні допомоги для старих, бідних дітей чи неміцних тощо не виконують, через зволікання, задовільно своєї служби. Тепер Департамент хоче добитися знесення 30-денного часу для публічного коментування, щоб могти відразу уводити зміни і здійснювати їх відразу. Але проти цих заходів виступили впливові групи, що дістають великі грошові допомоги від Департаменту досі, серед них — групи споживачів, шпитальні адміністратори, оператори старечих домів та інші. Сара Розенбавм з Дитячого фонду захисту, крайової неприбуткової організації, уважає, що цей захід Департаменту „покладе кінець публічному праву обговорювати реґуляції перед тим, як вони будуть затверджені". Вона і інші активісти кажуть, що будуть боротися проти заповіджених нововведень.

НОВИЙ РАПОРТ ПРО АЛЬКОГОЛІЗМ, оголошений у вівторок, 20-го липня, виявив, що в самому Ню Йорку, 500,000 дітей живе по родинах, де є алькоголіки, і що ці діти, змалку виставлені на споглядання надмірного пиття алькоголю, в чотири рази швидше від інших дітей стають алькоголіками пізніше. Цей рапорт оголосив губернатор Ню Йорку Гю Кері на пресовій конференції в його міському бюрі. У рапорті теж сказано, що 58 відсотків дорослих алькоголіків, що лікуються в 13 стейтових лікувальних центрах, були самі у свій час дітьми алькоголіків.

ТРЕТІЙ ПО ВЕЛИЧИНІ БАНК В АМЕРИЦІ ЧЕЙС Мангеттен подав до прилюдного відома — вперше в найновішій історії ЗСА, — що в другій четвертині цього року він поніс фінансову втрату у висоті 16,1 мільйона долярів через його бизнесові пов'язання з двома малими фінансовими інституціями, які в останньому часі з великим гуком зазнали банкротства: з Драйздел—Сек'юріти і з Пенн-Сквер банком з Оклагома Сити. Чейс Мангеттен у цьому ж меморандумі заповів значні пересунення в керівних органах інституції, з тим, що навіть старшому віцепрезидентові установи запропоновано зрезиґнувати і теж віцепрезидентові банку, який мав до цієї з рамени свого посту якраз з двома збанкрутованими установами. Кількох інших високих службовців понижено на посадах. Але сам банк все ще міцно стоїть фінансово, — кажуть економісти, — не зважаючи на цю втрату. Чейс Мангеттен має активів на 77,8 більйона долярів. Більшими за Чейс Мангеттен є тільки два банки: Бенк-Америка і Ситікорп.

РАДА ФЕДЕРАЛЬНИХ РЕЗЕРВНИХ ФОНДІВ, установа, що моніторує всі американські гроші, тепер позичатиме банкам суми на менший відсоток, як досі. Цей відсоток від понеділка, 19-го липня, становить 11,5 відсотка, на піввідсотка нижче, як раніше. Потягнення Ради викличе зниження відсотків прибутку іншими банками з позичок грошей, хоч це зниження буде незначне, попереджують аналітики монетарних відносин у країні.

НАЙБІЛЬША ЦІНА, ЯКУ БУДЬ-КОЛИ ЗАПЛАЧЕНО за перегонового коня на ліцитації, становить 4,25 мільйона долярів. Таку ціну заплатив за 15-місячне лоша, майбутнього скакуна, англійський „барон кінних перегонів" Роберт Сангстер в Лексінгтоні, Кентакі, в понеділок, 19-го липня. Це лоша не має ще ні імени, ні вишколу, але воно є нащадком славних перегонових коней, у тому — „Ніжинського Другого", батька.

В ПОЛЬЩІ ЗВІЛЬНИЛИ ПОНАД ТИСЯЧУ В'ЯЗНІВ

Варшава, Польща. — Генерал Вуйцех Ярузельскі, голова польського уряду, оголосив у середу, 21-го липня, що він звільняє з ув'язнення 1,277 осіб, яких було заарештовано відколи в країні, охопленій робітничими заворушеннями, було введено військовий стан. Сам цей військовий стан, який триває від 13-го грудня 1981 року, буде також знесено, — він сказав, — якщо країна перебуватиме в спокої. В промові до парляменту він теж оголосив, що довго і гаряче обговорювана можливість візити Папи в Польщі тепер не відбудеться, а є вона пересунена на наступний рік. Візита мала відбутися вже в серпні цього року.

Серед цих ув'язнених 637, перебуває також голова вільної профспілки „Солідарність" Лех Валенса, що вже ув'язнений сім місяців. Загально уважають, що його найближчі співробітники також не будуть звільнені. До інших полегш, заповіджених Ярузельским, треба віднести уможливлення тепер вільнішого подорожування та інші полегші у засобах масової інформації. Але Ярузельскі нічого не сказав про долю тих засуджених осіб, їх є від чотирьох тисяч до шести тисяч, — які вже відбувають строки за порушення закону військового стану.

На Заході, хоч прийнято з певною дозою вдоволення ці урядові потягнення Ярузельського, проте тут уважається, що вони не достатні для того, щоб цілком відновити добрі стосунки з Польщею, зокрема знятти торговельні санкції, які введено в грудні минулого року.

У світі

ПІСЛЯ ТИЖНЯ ВАЖКИХ БОЇВ ІРАК ДОБУВ перемогу над іранськими військами та зажадав їхню офензиву. Хоч вислід тієї війни ще не відомий, то останні вістки дають американським політичним аналітикам нагоду до припущень, що останні події можуть змінити цілу ситуацію у тому конфлікті між Іраком і Іраном, а передусім настанову іранського уряду, який сподівався у своїй військовій офензиві легкої перемоги.

В БУЕНОС АЙРЕСІ ВІДБУЛОСЯ ПЕРШЕ свобідне політичне віче після шістьох років диктаторського правління. Після прогри на Фалькляндських островах новий уряд обіцяв більшу політичну свободу і це велике віче, в якому взяло участь 10,000 ентузіястичних арґентинців, було першим доказом дотримання обіцянки. Помимо того, загал арґентинців прийняв ті обіцянки досить скептично. Загальна ситуація в Арґентині є дуже складна, а 15 політичних партій з особистими амбіціями їхніх провідників, не дають надії на покращання господарської і політичної кризи.

БОРОТЬБА ЗА ВЛАДУ У ҐВАТЕМАЛІ ІДЕ дальше, як інформують американські журналісти. Після перевороту у березні ц.р. тепер виглядає, що найсильнішим у військовій хунті, яка перебрала владу, залишиться генерал Ефраін Рос Монт. Обидва інші військовики, що були його співробітниками зрезиґнували у червні, правдоподібно не добровільно, а змушені до того ген. Монтом.

ЛЕОНІД І. БРЕЖНЄВ ДАВ ІНТЕРВ'Ю московській „Правді", в якому підтримує інтервенцію Об'єднаних Націй в евакуації палестинських військ із західнього Бейруту. Брежнєв не хоче допустити американських військ до допомоги у тій акції.

ЛИВАНСЬКА ПОЛІЦІЯ І ЧЛЕНИ ПВО СПІЛЬНО розпочали розшуки за американським громадянином Дейвидом С. Даджом, президентом американського університету в Бейруті. Даджа схопили невідомі озброєні люди в понеділок, 19-го липня, як він йшов з університету до свого помешкання на терені університетського кемпусу. На підставі зізнання свідків, злочинці вдарили Даджа револьвером в голову і затягнули до недалеко запаркованого автомобіля. Дадж, як і його батько, був президентом університету, що його заснував перед 116 роками його дідо.

ОСТАННІЙ СКАНДАЛ ІЗ ВИКРИТТЯМ англійського шпигуна Джофрі Прайма, що працював для совєтської розвідки, уряд Великої Британії старається дуже заховати. Прем'єр-міністер Марґарет Тачер підтвердила, що Прайма арештували за шпигунство і що він був дев'ять років членом англійського підслухового бюра в полудневій частині Великої Британії. Вона теж підтвердила, що докази вини Прайма поважні, але ніяких дальших подробиць того найновішого шпигунського скандалу не дає, боронячись тим, що ще немає офіційного акту оскарження.

ПОЛЬСЬКИЙ ЄПИСКОП БОҐДАН СІКОРСЬКИЙ, який їхав автом із Західньої Німеччини до Польщі, не отримав права переїзду через Чехо-Словаччину, хоча шоферові чеські поліціянти такий дозвіл дали. Єпископ рішив закінчити подорож літаком.

ОДНА ІЗ ГОЛОВНИХ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ СТАНЦІЙ у Франції передавала документальний фільм про президента Франсуа Міттерана, не зважаючи на те, що він в останній хвилині просив того фільму не передавати. Програма була побудована на підставі промов президента і його опублікованих спомінах. Противники Міттерана закидували, що цей документальний фільм зроблений з метою піднести популярність президента, яка в останньому часі дуже впала.

У наступному числі Українського Тижневика:

- Installation of Peter Savaryn as chancellor of the University of Alberta.
- Dissident Yevhen Hrytsak on Soviet equality.
- Ukrainian-Jewish relations — part II of a series.
- Mutual perceptions of Ukrainians and Carpatho-Rusyns.
- Verkhovyna's annual three-day festival.
- PLUS, our regular features.

READ THE UKRAINIAN WEEKLY
ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Мистці сцени Володимир і Ганна Колесники відвідали УНС і „Свободу"

Володимир і Ганна Колесники в редакції „Свободи".

Джерзі Сити, Н.Дж. (Л.Волянська). — Був час, коли подружжя мистців — маестро Володимир і співачка Ганна Колесники були частими гостями в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу в редакції „Свободи", бо тоді обоє проживали поблизу осідку УНС в ЗСА, і їхні стежки не раз вели до Батька-Союзу. Але тепер, відколи подружжя Колесники проживають у Торонто, Канада (бо там були кращі можливості праці і творчости для мистців, які плекають майже виключно український репертуар і не хочуть поза сценою мати ще іншу не за фахом заробіткову працю) — редакція щоденника не часто має нагоду бачитися з цими визначними українськими культуротворцями. Тож не дивно, що приїзд з візитою мистців Колесників сюди в п'ятницю, 25-го червня, перетворив півдня в Українській Будівлі на приємний для багатьох досвід. Обоє мистців знані й люблені на терені „Свободи" і мають багато приятелів, що можна було бачити по безпосередніх і майже родинних привітаннях поміж багатьма працівниками Головної Канцелярії і Видавництва та славними артистами.

На відвідинах УНСоюзу мистці В. і Г. Колесники відбули і товариські і ділові розмови з приводу можливих концертів української музики, евентуально знову спонзорованих Українським Народним Союзом, як це було минулого року восени в Ню Йорку, в Карнегі Голл. Цей майбутній концерт міг би бути, наприклад, ранньою весною 1983 року. У редакції згодом продовжувалися розповіді про їхні виступи та про життя-буття, яке проходить цікаво, успішно і небуденно для їх обох.

Маестро Колесник розповів про інтенсивну працю з торонтонською симфонічною оркестрою і відомим сточленним Українським Канадським Оперним хором, що існує при Канадсько-Українському Оперному Товаристві, з яким В. Колесник підготовляє великий концерт у новому приміщенні славнозвісного Месі Голл в Торонто на відкриття нової залі, з новою незвичайною програмою —

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий державний секретар і його політика

Два тижні тому Сенат ЗСА одноголосно одобрив найменування Джорджа Шулца на становище державного секретаря Америки, яке опорожнилось після резиґнації Александра Гейґа. Про цю резиґнацію ще й далі кружляють численні поголоски й інтерпретації, головно, якщо мова про це,чи Гейґ дійсно зрезиґнував, чи його таки усунув президент Реґен. Як відомо, поміж Гейґом, а членами Уряду в Білому Домі, як і членами кабінету, особливо із секретарем оборони Каспером Вайнберґером, так і американським амбасадором до ОН Джін Киркпатрик — доходило до зударів.

Засаднично можна погодитися з колишнім державним секретарем з тим, що він сказав при своєму відході, а саме про значну непослідовність американської закордонної політики. Його резиґнація нагадує резиґнацію державного секретаря, демократа Сайруса Венса, який залишив свій пост під час президентури Картера з „принципових причин", про які, одначе, він ще досі ніде не говорив.

Політика Джорджа Шулца, правдоподібно, йтиме проти тих головних напрямних, що були характеристичними для американської закордонної політики Гейґа, що й їх він переводив у життя.

Гейґ настоював на тісній співпраці і контактах з червоним Китаєм ціною зменшення американських офіційних зв'язків з Тайваном, і на тому тлі приходило до поважних розходжень в примінюванні американської закордонної політики в Азії.

Якщо мова про Близький Схід, то А. Гейґ був більш прихильним до Ізраїля, і на цьому пункті приходило до зударів із секретарем оборони Вайнберґером, який хотів приєднати на сторону ЗСА деякі поміркевані арабські держави, щоб установити бльок антикомуністичних арабських держав на Близькому Сході.

Гейґ, будучи обзнайомленим з поглядами европейських політиків, які не хочуть наглядної протисовєтської політики в Західній Европі, був проти продукції невтронної бомби. В тому спорі виграв Вайнберґер, який переконав президента Реґена, що европейці не мають права диктувати ЗСА напрямні політики.

Гейґ також дуже сильно вірив в єдність союзників в Европі і тому твердив, що европейці мають право будувати газовий трубопровід, але президент Реґен з підтримкою Вайнберґера та голови Крайової ради безпеки Вілліяма Кларка заблькував експорт основних матеріялів, потрібних для будови такого трубопроводу із Сибіру в Західню Европу.

Хоч Гейґ публічно дуже гостро критикував совєтську закордонну політику, він переконав президента Реґена про потребу переговорів із СССР про обмеження атомових зброєнь.

Проте назначення Джорджа Шулца на становище державного секретаря в ніякому разі не означає, що його закордонна політика конечно буде вестися в протилежному напрямі до того, який провадив Гейґ. Шулц є дуже згідливою, поміркованою людиною, який не повинен мати різних особистих проблем зі своїми товаришами в кабінеті чи Білому Домі.

Досі Шулц сказав дуже мало про свої напрямні в політиці.Одне є певне, що ця закордонна політика буде більш „м'якою", як це було за секретаря Гейґа. Шулц є проти економічних санкцій супроти СССР і, засаднично,є проти получення („лінкедж") політики з економією.

Цікаво замітити, що ці,які були проти усунення чи резиґнації А. Гейґа,є сильними прихильниками політики детанту. З другого боку, консерватисти, які вели кампанію за усунення Гейґа, будуть,правдоподібно,невдоволені політикою Шулца, хоча існує можливість, що т. зв. „твердолінійники" зуміють переконати Шулца в своїх поглядах. Може прийти також до того, що президент Реґен більше зацікавиться закордонною політикою Америки і пригадає собі свої кличі в цій справі з часу його виборчої кампанії 1980 року.

Америка, не зважаючи на свої недоліки в закордонній політиці,далі є світовою потугою, на яку задивляється цілий світ і яку подивляють всі демократичні країни, а ненавидять тоталітарні режими під проводом Москви.

Дальша „зиґзаґувата" американська закордонна політика не приносить користи ані американським союзникам у світі, ані теж самій Америці, тож сьогодні Уряд ЗСА повинен зайняти виразне і нехитке становище щодо своєї закордонної політики.

ПОРАДИ І ДАТКИ КАНДИДАТАМ НА законодавців — це два засоби, якими зорганізоване робітництво відтепер намагатиметься збільшити свої впливи на політику в країні. Для цього в останньому часі пожвавлено діяльність Комітету політичної освіти, політичного рам'я АФЛ-КІО, що її завданням є власне давати поради кандидатам на законодавців у цьому і в 1984 роках, щоб улегшити їх вибір до Конгресу. Комітет дає інструкції, як плянувати і переводити виборчу кампанію, як провести опитування про свою кандидатуру серед виборців і як виграти вибори. Кандидати на законодавців, що їх підтримує зорганізоване робітництво, переважно демократи.

Володимир Левенець

ПРИЦІЛ — ЗАХІДНЯ ЕВРОПА

Совєтський генерал-майор Р. Сімонян, доктор воєнних наук і професор, написав у травневому числі журналу „Отчізна", що його видає комітет для культурних зв'язків з російською еміґрацією за кордоном, довшу статтю на тему: „Варшавський договір на сторожі миру і праці". Вже таки на вступі названий генерал пише, що „Варшавський Пакт був створений 14-го травня 1955 року, п'ять років після створення Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), як відповідь, на об'єднання сил реакції і війни". Далі він уже вдається до чисто пропаґандивних засобів, дуже часто стосованих совєтською пропаґандою для того, щоб дискредитувати противника.Сімонян каже, що тодішні керівники Совєтського Союзу надіслали були 31-го березня 1954 року ноту західнім країнам, у якій вони виявили бажання приступити до НАТО, і тоді „цей Союз міг втратити свій аґресивний характер, якщо його членство складалося б з держав, що під час Другої світової війни творили антигітлерівську коаліцію". Так, однак, не сталося і НАТО „перетворилося у замкнуту військову групу держав, ворожо наставлену проти Совєтського Союзу й інших соціялістичних держав".

Очевидно, совєтський військовик, якому ніяк не підходить роля звичайного совєтського пропаґандиста, „забув" згадати, що оборонний Союз европейських держав, з участю З'єднаних Стейтів Америки і Канади, якраз постав для того, щоб боронити Західню Европу і посередньо цілий вільний світ перед совєтською агресією, яка вже тоді почала була проявлятися у формі берлінської бльокади, а пізніше корейської війни та численних розрухів інспірованих Москвою по різних країнах світу. Тому даремно ген. Сімонян покликається на колишнього державного секретаря ЗСА Джана Фостера Даллеса, який нібито ще в 1953 році мав заявити, що НАТО, більше, як будь-яка інша подібна мілітарна організація, може вкоротці стати „поліціянтом світу". Погляди американського політичного діяча, і одного, мабуть, з найкращих керманичів закордонної політики ЗСА були відомі цілому світові і,мабуть,ніхто так одверто не натавровував комуно-московських імперіялістів за їхню аґресивну політику, як саме Даллес. Вирвані з контесту слова Даллеса про НАТО тільки ображають колишнього державного секретаря, але це може й було наміром совєтського генерала-пропаґандиста.

Напевно ген. Р. Сімонян (з прізвища виглядає, що він вірменин по національності) знає, що багато, дуже багато книг написано вже про боротьбу між тиранією та ідеалом свободи. Мільйони людей загинули у цій боротьбі. А у висліді зроблено, до речі, також згаданим генералом цинічний висновок: „Ми зброїмося, формуємо мілітарні бльоки, виставляємо життя вояків на певну смерть (наглядний приклад Афганістан) в ім'я... миру і прогресу на землі". Відомо ж бо, що лідери комуно-московської імперії підходили до справи миру і роззброєння з цілком інших позицій, як, наприклад, західні держави. Для Москви всякі договори, включно з Гельсінкською угодою,підписаною СССР і 34-ма іншими державами світу, були і залишаються тільки тактичним маневром для кращого здійснювання основних цілей: послаблення Заходу політично; підірвання західньої економіки шляхом страйків, розрухів і демонстрацій; створення світового хаосу; проникання у різні ділянки життя; творення пацифістичних рухів для поборення західнього дозброювання тощо. Біда для Москви тільки в тому, що Захід вчасно розкрив кремлівські тенденції і підняв тривогу, не тільки проти совєтського озброєння і перегонів у цій ділянці, але почав шукати рівноваги в озброєнні, для чого на Заході існують не тільки необмежені сирівці, але також матеріяльні засоби. Більше того, Захід, як показали дві попередні конференції для европейської безпеки і співробітництва в Беоґраді і Мадриді,„пришпилив" Москву за невиконання Гельсінкських угод і нищення рухів спротиву в СССР та сателітних країн, які в більшості обороняли ці угоди активним спротивом, при тому наражуючи своє життя.

Треба підкреслити, що у тому відношенні чимало спричинилась і Українська Гельсінкська група, її представництво за кордоном і українська спільнота на поселеннях у вільних країнах світу. Добре сталося також, що державний департамент ЗСА, а також сам президент Роналд Реґен морально підтримують тих, які змагаються за справедливість і свободу для поневолених Москвою народів, бо така підтримка має велике значення не тільки для самих борців, але також поневолених народів у загальному.

У цьому ґльобальному порушуванні засадничих справ — договорів, домовлень, зброєння тощо — твердження совєтського генерала про „аґресивні цілі ЗСА і НАТО", „перевага НАТО над Варшавським Пактом", „американські ракети середнього засягу", яких, до речі, в Европі покищо взагалі немає, хоч совєтські ракети вже від кількох років націлені на західньоевропейські центри,„нову західню стратегічну зброю", „нуклеарний потенціял ЗСА" та інші, звучать парадоксом у цій

(Продовження на ст. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
редагує Лев Яцкевич

Теплова помпа

Біжучі події на Близькому Сході ускладнюють щораз більше кризу пального та поважно загрожують дальшому існуванні та розвиткові технології Західнього Світу. Непропорційно висока ціна пального також дошкульно вдаряє по кишенях власників автомобілів та домів. Щоб зменшити витрату на пальне, власники домів ущільнюють та забезпечують їх ізоляцією. Будівничі нових домів, крім ізоляції, інсталюють також теплові помпи, що поєднують дві функції: огрівання та охолодження. Теплові помпи заощаджують їхнім власникам приблизно 30 відсотків на коштах огрівання та охолоджуваннях домів.

Теплова помпа, всупереч загальному поглядові, це не осяг нашої технології, а винахід минулого сторіччя. Її винахідником був англійський фізик, професор університету в Глазґо, Вілліям Томсон, відомий під найменням Лорда Келвина.

В часі досліджування законів термодинаміки в 1852 році, він прийшов до важливого висновку про „теплову смерть" Всесвіту, яку він назвав ентропією. В цьому самому році Лорд Келвин одержав патент на термодинамічний процес, оснований на зворотному циклі Карно, що дозволяє, одночасно, охолоджувати та огрівати.

Але нашій технології забрало понад сто років щоб цей задум став дійсністю, в формі „теплової помпи".

Її дія основується на фізичнім феномені сприймання тепла в часі кипіння та парування охолодної речовини та його виділювання в часі скроплювання (конденсації). Дія теплової помпи, в основі, подібна до дії кухонного холодильника, чи повітрохолодника. У всіх трьох уладженнях компресор, з погоном від електричного мотору, насмоктує та стискає охолодну речовину в щільно замкненій системі. Стиснена речовина входить до трубної мережі, що має назву випарника, в якій вона починає кипіти та парувати, В часі цього процесу охолодна речовина потребує багато теплової енерґії на поширення своїх молекул, яку вона забирає із зовнішніх стін випарника (що часто-густо покривається намороззю). Коли унапрямити повітря крізь трубну мережу випарника до кімнат дому, воно охолоджує їх до бажаної температури. З випарника пара охолодженої речовини переходить до другої трубної мережі, яку називаємо конденсатором, де вона, в контакті з його холодними стінками, скроплюється. В часі цього процесу вона віддає з поворотом цю теплову енерґію, що її вона поглинула в випарнику. У висліді, конденсатор стає гарячий, а коли унапрямити крізь нього повітря та впровадити його до житлового будинку, отримаємо огрівну систему хати на гаряче повітря. Різниця між кухонним холодильником та тепловою помпою та, що в холодильнику використовуємо тільки його охолодний цикл, що ним охолоджуємо, нутро холодильника. В тепловій помпі, використовуємо оба циклі: охолодний для охолоджування дому вліті, та огрівний, для його огрівання взимі. Теплова помпа є устаткована чотирибічним вентилем, який дозволяє користуватися циклем огрівання, охолодження, або обома циклами одночасно. Як охолодної речовини вживаємо в тепловій помпі звичайну воду, використовуючи її внутрішнє тепло, що його, навіть при дуже низькій температурі довкілля, доволі багато в воді.

Воду постачає тепловій помпі або водотяг, або криниця, вибурена в підвалі дому.

Найновіші моделі теплової помпи, використовують тепло землі з допомогою трубної, підземної мережі, вмонтованої в пивниці, або на зовні будинку, понижче рівня замерзання. Таке уладження вповні вистачає, для огрівання 8-кімнатного мешкання мешкання взимі та його охолодження вліті.

Хоч теплова помпа заощаджує власникові дому багато грошей на пальнім, зате кошт купна та інсталяції теплової помпи майже вдвічі більший за кошт інсталяції стандартних уладжень для огрівання та охолоджування дому.

Перші теплові помпи заінстальовані в Швайцарії та Норвегії в 1920 роках, де кошт електричного струму, вирощуваний водною енерґією, дорівнювався 1,5 цента за 1 кіловат годину. Сьогодні кошт 1 кіловат години в ЗСА вдесятеро більший, і дальше йде вгору, з приводу підвищування цін за нафту картелем ОП—ЕК-у та щораз більшими труднощами, зв'язаними з побудовою атомних електрівень. Поруч високих цін за нафту та електричну енерґію, зростають також ціни за огрівну оливу та природний газ.

У тих обставинах теплові помпи стають щораз більше популярними, головно в нових домах. Покищо, теплова помпа в ЗСА ставить несміливо свої перші кроки, але всі дані вказують на те, що до кінця цього сторіччя вона виелімінує повністю всі оливні, газові та електричні печі так, як колись ті останні виелімінували, в першій половині цього сторіччя огрівні печі на вугілля, з тим, що теплова помпа поєднує дві дії: огрівання та охолодження.

Наталія Пазуняк

КНИГА ПРО ВАСИЛІЯНОК

„Чаша вибору", історичний нарис Сестер Василіянок 1037—1979, укладу Сестер М. Ольги, ЧСВВ, Філядельфія, Па., Провінція Пресвятого Серця, 1979; ілюстр., ст. 191.

Сестри ЧСВВ приклали великих зусиль, щоб гідно відзначити знаменну річницю — 1600-річчя смерти свого Св. Патрона Василія Великого; були це молебні, конференції й інші урочисті святкування.

Та основною подією цих святкувань стало видання книжки „Чаші вибору", укладу Сестри М. Ольги, ЧСВВ. Ця пропам'ятна книга — багата змістом, тож залишиться і для майбутніх поколінь вартісним джерелом інформацій про минуле Чину та про вклад українського жертвенного жіноцтва в благодатну скарбницю всього Чину Св. Василія Великого.

Молода монахиня, що складає своє життя на службу Богові, промовляє ці зворушливі слова обіту, звертаючись до своїх Св. Патронів Св. Василія і Св. Мокрини: „О, променисті зорі, святі Василіє і Мокрино, запалені вогнем Божої любови, запаліть це полум'я в моєму серці, щоб я могла наслідувати Ваш приклад і за Вашим заступництвом, при помочі Божої ласки, змогла вибрати цей стан життя, в якому я найкраще служитиму Богові і своїм ближнім"... Праця, писана з таким самовідреченням, глибоко побожним наставленням, має свою етичну вартість.

Щодо змісту — автори статтей сягають у сиву давнину — родовід, життєписні дані і довершені великі діла цих святих жителів Кесарії (Кападокія в Малій Азії) в IV сторіччі — Василія (329-379) і Мокрини, сестри його (328-379). Подане також родовідне дерево Св. Василія. Душа святця й інтелектуала своїх часів Василія була відкрита для Слова Божого. Він інтерпретував віру як жертву і як змагання за постійне здійснювання Слова Божого серед людей. Як педагог і письменник та знаменитий оратор, св. Василій зміг дуже багато осягнути, а свідоцтвом тривалої і нетлінної вартости його чинностей — благовістителя і просвітителя — є непроминальне тривання впливів його вчення в його монашому чині. Надхненний пам'яттю про мученицьку смерть за віру Христову свого діда Григорія, св. Василій мав нахил до аскетизму й монашого життя. Це він і здійснив, передавши свої повчення наступним поколінням Східнього Християнства. В Україні ще за Київської Руси в 1037 році основано жіночий манастир св. Ірини в Києві. Чернечий Чин св. Василія Великого ніколи не переставав діяти в Україні, хоча не раз в історичному процесі був об'єктом тяжких переслідувань. В наші часи найвизначнішими Василіянами були — Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький та перший український католицький єпископ в Америці Владика Сотер Ортинський.

Сестри Василіянки були першими вчительками й опікунками нашої дітвори на нових поселеннях на початку XX сторіччя. Багато ударів зазнав цей Чин в европейських слов'янських країнах і в Мадярщині. Не одній Василіянці простелився мученичий шлях на сибірські тундри. Не одна з них терпить грізні переслідування донині.

У 1951 році, за Папським Декретом, відбулася централізація Чину Сестер Василіянок — два Протоігуменати в Америці — в Філядельфії і в Юніянтавні, Па., один в Европі (Осіяк, Югославія) і один в Берісco (Арґентина).

Генеральною настоятелькою Чину в Римі є Мати Емелія Прокопик. У зміст книжки входить інформація про шкільництво під проводом сестер ЧСВВ. В Філядельфії діє дотепер три школи Сестер Василіянок — — початкова школа з сиротинцем, від 1911 року, середня школа для дівчат — Академія Св. Василія великого в Факс Чейсі, основана в 1931 році Матірю Йосафатою Теодорович і Матір'ю Марією Должинською, та Менор Джуніор коледж, оснований в 1947 році. В тих школах проводиться, поряд із предметами звичайного „курікулюм", також українознавче навчання. Уважаю прикрою прогалиною книги в тому, що в історії цих двох академічних інституцій не зазначено, що до відповідного рівня навчання українських предметів причинялися в різні періоди — інж. Лідія Бурачинська, д-р Марія Струтинська, згодом д-р Наталія Пазуняк — в Академії від 1958-1966 років, а в Менор Джуніор каледжі від 1956-1968 років, коли відбувалися постійно українські імпрези, а рік-річно — для всієї української громади Філядельфії — вистави українських драматичних творів у виконанні студенток, головно Академії, з власними костюмами і декораціями, а також виходила (кварта́льно) газета (ВДАФ), а потім „Наша Зірниця"), друкована в „Америці" й інші публікації. Багато причинялися були до тих вистав Сестра Лавра, Сестра Надія, Сестра Тарсила, Сестра Анна, а також учителька Академії Люба Дольницька-Онуферко. Українські предмети викладали в Академії також о. д-р Йосиф Корба і проф. Роман

(Продовження на стор. 3)

У 25-ЛІТТЯ ФКУ

(Слово проф. Ігоря Шевченка виголошене на Гарвардському Вечорі, 12-го червня 1982 року у Ню Йорку, для відзначення 25-ліття Фонду Катедр Українознавства)

Сьогодні ми зібралися, щоб відзначити двадцятип'ятиріччя Фонду Катедр українознавства та вшанувати його голову. Кожний признає, що двадцять п'ять років — це велика частина життя одиниці. Зате в історії світової науки двадцять п'ять років не так уже й імпозантна величина. „The Monumenta Germaniae Historica", що публікують джерела до історії Німеччини, виходять уже понад 160 років. Отці Болляндисти, езуїтська фундація, що займається виданням житій святих, видає вже близько 340 років, а Академія Наук в Неаполі існує без перерви вже близько 540 років. Заки вирішимо розійтись відразу і зібратись знов у 2082 році, коли Фонд Українознавства досягне респектабельного віку, пригадаймо собі деякі інші установи, що залишили слід в науці чи історії, не досягнувши навіть віку 25 років. Російський Інститут у Царгороді, публікації якого подивляють усі візантиністи ще навіть сьогодні, існував приблизно 20 років, заки припинив свою працю у 1914 році. Український Науковий Інститут у Варшаві, який видав довгу серію „Праць" та монументальне видання творів Шевченка, діяв більш менш 10 років; та й передвоєнна польська держава, яка формувала ранні етапи життя багатьох тут присутніх гостей, тривала всього тільки 21 рік. Отже, міряючи східньоевропейськими обставинами та українським досвідом, двадцятип'ятиріччя ФКУ є свідоцтвом континуїтету чи пак тяглости і витривалости тих осіб, які його заініціювали і керують ним донині.

Сьогодні ми зійшлись, щоб ушанувати дві такі особи — Степана і Марію Хемичів, гармонійну пару, що досягла чогось безпрецедентного в історії української громади. В цьому місці жанр застольних промов вимагає короткого життєпису вшановуваної особи або вшановуваних осіб. Не зможу дотримуватись правил цього жанру, бо Степан Хемич виявився подібно таємничою і приватною особою, як член Політбюра в Москві, як його колеґа-фінансист Говард Г'юз чи Ґрета Ґарбо в пізніших роках життя — люди, про яких не знаємо майже нічого, хіба те, що вони були або є важливі і бажають жити на відлюдді. У розгубленні ми звернулись до Марії Хемич за довідками про її чоловіка і дістали відповідь, що вона не може нам дати ні одного рядка біографічного матеріялу. Можу тільки з певністю сказати про Степана Хемича, що існує, бо сьогодні тут з нами, що справді є маґістром Колюмбійського університету, я знаю про це, бо я вчив там тоді, коли він дістав диплом, і що в фінансових трансакціях зі мною він усе дотримувався Христової заповіді: „А мова ваша хай буде: так, так, — ні, ні." Крім цього я знаю напевно про його два досягнення. поперше, за останні 25 років він зібрав найбільшу суму, колинебудь зібрану на одну наукову ціль в новішій історії України(покищо не скажу, як велику суму, щоб ви не попросили повернення коштів цієї вечері). Подруге, протягом двадцятип'яти років його діяльности його операційні кошти становили 4,5 відсотка що є найнижчим відсотком грошових збірок в історії світу, включно зі збірками середньовічних пап на хрестоносні походи.

Користь з діяльности Степана і Марії Хемичів отримало кілька установ, серед яких найбільшою і,мабуть,найбільш чуйною є Гарвардський університет і його ректор Дерек Бок. Заки ми почали організувати наш бенкет, ректор Бок вислав ось таку грамоту до п. Хемича. Сам документ є в руках п. Хемича, але мені здавалось, що я вдоволюю ваше бажання, поділившися з вами його текстом з цієї нагоди. Ректор Бок пише:

19-го січня 1982 року

Вельмишановний Пане Хемич!

Мені мило поґратулювати Вам двадцятип'ятиліття головства Фонду Катедр Українознавства. Приємно мені висловити мій особистий подив, а також вдячність університету за все, що Ви зробили.

Присвятившись великодушно ідеї заснування українських студій у Гарварді тоді, коли тільки найбільші візіонери могли собі уявляти, що ми тут станемо великим міжнародним центром, Ви можете з повним правом гордитись Вашим досягненням. Студенти, викладачі та науковці з усього світу вдячні Вам і Вашим товаришам за вможливлення цього розквіту. Не що інше, як зусилля відданих одиниць,таких як Ви,дає мені постійну підтримку і надхнення.

Разом з багатьма Вашими приятелями дякую Вам за жертвенний труд і бажаю Вам багатьох років доброго здоров'я та дальшого енерґійного керування так дорогою Вам справою.

Щиро Ваш
(—) Дерек Бок

Гарвардська вдячність п. Хемичеві іде дальше. П. Хемич отримав від Гарварду подарунок, який я вам коротко опишу. Це крісло-гойдалка, в якому, надіємось, що п. Хемич буде сидіти, думаючи про нову збіркову діяльність для Українського Інституту Гарвардського Університету. На кріслі є табличка з написом: „Степан Хемич, голова Фонду Катедр Українознавства, 1957-1982". Гарвард має звичай давати такі подарунки своїм працівникам після 25-ти років праці. Точно кажучи, п. Хемич не є працівником Гарварду. Крім цього, він став головою Фонду Катедр Українознавства дещо пізніше як в 1957 році і спочатку збирав гроші не спеціяльно для Гарварду. Комітет у складі, як чутки ходять, правного дорадника Гарвардського університету, ректора Бостонського Єзуїтського Колеґії та головного рабина Бережан зібрався таємно, щоб обміркувати ці застереження, і визнав їх несуттєвими. Правний дорадник сказав, що п. Хемич кращий навіть за працівника Гарварду, бо тоді як працівники беруть гроші від університету, п. Хемич їх університетові дає. Єзуїт завважив, що крісло в дійсності є даром Фондові Катедр Українознавства, який напевно існує 25 років, а п. Хемич є втіленням Фонду. Врешті, рабин висловив думку, що хоч суб'єктивно п. Хемич не знав в 1957 році, що працює для української справи в Гарварді, об'єктивно він для неї працював, отже можна сказати, що працював для Гарварду 25 років.

Існує тісний взаємозв'язок іншого роду. Він існує між фондом Катедр Українознавства та українським науковим підприємством у Гарварді. Насправді це підприємство не могло б узагалі діяти без Фонду.

(Продовження буде)

Школа Українознавства у Вотервліті закінчила шкільний рік

Школа Українознавства у Вотервліті, Н.Й., закінчила 13-го червня ц.р. свій черговий шкільний рік. Директор школи В. Літинський відкрив імпрезу в залі Українського Клюбу, привітавши шкільну дітвору й батьків. Після 8-ох років навчання три матурантки закінчили свою науку. Він подякував учителькам і батькам за співпрацю.

Люба Кушнір, яка вела світличку разом з Діяною Пасінеллі та Діяною Шевчук, подякувала батькам 14 дітей за співпрацю та роздала їм подарунки. Галя Кошикар від Управи 99-го Відділу СУА у Вотервліті подякувала садівничкам за віддану працю у світличці. П'ятеро дітей перейде по вакаціях до першої кляси. Потім учительки Люба Мунтар, мґр Дарія Якубович, Діяна Боднар-Байрон, Зиновія Білас роздали річні свідоцтва.

Вкінці директор В.Літинський роздав свідотцтва матурантам: Стені Дзядів, Михайлові Комареві й Михайлові Савкову. Голова Окружного Комітету Відділів УНС М.Савків подарував матурантам грошові нагороди. Від Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської округи В.Коцур вручив усім учням книжку Марії Дмитренко „Михайлик". Голова Батьківського комітету Микола Філь подякував директорові школи та всім учителькам за ревну працю, всім батькам за співпрацю, Церковному комітетові за вживання шкільного будинку за невеличку оплату, Окружному Комітетові Відділів УККА за пожертву 400 дол. на потреби школи, Українському Клюбові за вживання залі на імпрези школи, голові Жіночої Організації при Українському Клюбі, Ірині Скалій, за приготування кави й солодкого для гостей.

Варт згадати, що ця школа існує вже 17 років, вона залишилася єдиною українською школою в Олбанській окрузі. Ще так недавно були цілоденні українські школи у Вотервліті й Коговзі, дві суботні школи у Трою (православна й католицька) Асиміляція, мішані подружжя, виїзд молодих родин з нашої околиці причинилися до сучасного стану. Одначе незабаром 14 дітей зі світлички, що її веде 99-ий Відділ СУА у Вотервліті, збільшіть число учнів Школи Українознавства. Всі наші церкви й товариства повинні її активно підтримувати.

І.Д.

Приціл...

(Закінчення зі стор. 2)

непотішаючій реальній дійсності совєтської воєнної загрози.

Як і треба було сподіватися, велика частина статті ген. Сімоняна присвячена проблемам Европи, точніше, Західньої Европи і плянуванню НАТО розмістити там свої ракети типу „Першінг-2" середнього засягу у противагу до совєтських ракет типу „СС-20". Тому Сімонян вважав за потрібне покликати собі на допомогу самого совєтського генсека Леоніда І. Брежнева, який ще на XXVI з'їзді КПСС мав заявити і перестерегти Захід, що Совєтський Союз, мовляв, не зможе і не буде спокійно приглядатися розміщенню західніх ракет, наставлених на СССР і „країни соціялістичної співдружности" і що СССР буде змушений подумати про додаткові заходи оборони й для цього „ми знайдемо засоби, щоб оборонити свої інтереси". У цьому випадку західньоевропейські країни попадуть у ще більшу залежність від Вашінґтону, — каже ген. Сімонян, — застрашуючи тим самим Европу перед додатковим військовим обтяженням і загрозою миру.

Виглядає, отже, що новий курс у політиці президента Реґена і зміцнення зв'язків ЗСА зі своїми европейськими альянтами є правильним курсом. Його тільки ще треба скріпити визвольною концепцією, бож хіба це не парадокс, що півдикі племена в Африці здобувають свою самостійність, а великі кількадесятмільйонові народи, як, наприклад, Україна, ще й досі перебувають під зверхністю Москви. Деколонізація СССР повинна стати черговим кроком Заходу, якщо він хоче мати дійсні успіхи у своїй конкуренційній з Москвою політиці.

НАДГУДСОНСЬКА ОКРУГА ВІДДІЛІВ УНСоюзу ДЖЕРЗІ СИТІ І БАЙОН

відбуде

ШИРШІ СХОДИНИ

в неділю, 1-го серпня 1982 р., о год. 6-ій веч.
в залі Українського Народного Дому
при 92 Фліт Ст., ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

На порядку нарад:

ОБГОВОРЕННЯ СТЕЙТОВОГО ДНЯ УНСоюзу, який відбудеться дня, 29-го серпня ц. р. на Українському Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж. та інші Союзові справи до обговорення.

Проситься до участи слідуючі Відділи:

25, 70, 170, 171, 213, 270, 275, 281, 286, 287.

За Управу:

В. Білик, *голова*

Й. Зубрицький, *секретар* В. Бутковський, *касир*

Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ" в Ню Йорку
повідомляє, що
НЕ БУДЕ УРЯДУВАННЯ
з причини перебудови приміщення
В СУБОТИ, 24-го й 31-го ЛИПНЯ 1982 Р

ПАРАФІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА в ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й.
обходить свій традиційний

ПРАЗНИК СВ. ВОЛОДИМИРА

в неділю, 1-го серпня 1982 року
Год. 10-та рано — СЛУЖБА БОЖА,
а о год. 12-ій вполудне —

ПІКНІК

на Оселі УБСоюзу „Верховина"

Смачний, теплий буфет • Холодні напитки • виграші і т. п.
Музика Богдана Гірняка

Мистці сцени...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вперше на Заході буде виконано тут монументальну Симфонічну поему Станислава Людкевича „Кавказ" із повною оркестрою і цим сточленним хором ; всі три вже зарекомендували себе першорядними мистецькими одиницями. У цьому ж концерті В. Колесник виконає з оркестрою четверту симфонію сучасного українського композитора Юрія Фіяли з Монтреалю, що зветься „Українська симфонія". Це буде 21-го листопада цієї осени. В новій залі має бути ідеальна акустика, „найкраща в світі", — як каже маестро Колесник.

Готує маестро В.Колесник і іншу монументальну річ — кантату для соліста, хору і оркестри „Завоювання прерій", музика Сергія Яременка (композитора, що недавно прибув з України і тепер проживає в Едмонтоні, Канада) на слова Яра Славутича. Кантата присвячена українським піонерам у Канаді.

Розмова перейшла також на інші можливості гостинного виступу тут торонтонців, ось хоча б і з „Запорожцем за Дунаєм", невмирущим шедевром Семена Гулака-Артемовського. „Запорожця" нещодавно В. Колесник ставив з просто неймовірним успіхом вже кілька разів у Канаді. Ніколи не старіючий і все захоплюючий, „Запорожець" чарує знову і знову українського глядача, навіть спочатку скептично наставленого до „повторень" опери вже знайомої, замість нового репертуару. „Але щось у цій опері є таке 'своє', таке українське, що і скептики, як звеличники, вже з кінця першої дії стежать захопленими очима за улюбленими козацькими постаттями і про 'повторення' забувається, кожного разу цю оперу сприймаючи по-новому, — каже маестро. Підкреслює маестро, що його „Запорожець" тут цілком іде за київською версією, з Йориша інструментовкою. Ця обставина не всім до вподоби, але маестро уважає, що київська редакція найбільш вдала.

Крім сцени, з якої наш диригент не сходить і живе тільки музикою і з музики, він займається також навчанням, наприклад, ведучи курси українських диригентів вже роками в Едмонтоні, Канада. Ці курси кожного літа стали настільки популярні й люблені учнями (переважно музиками, педагогами музики, студентами музики, диригентами професійними і аматорами, як і дяко-вчителями), що в Едмонтон з'їжджаються курсанти з цілої Північної Америки. Деякі брали ці курси по кілька разів.

Розмова переходить на Ганну Колесник, прімадонну опери колись в Україні, а тепер — самостійну співачку, мецло-сопрано, яка дає успішні самостійні концерти по всіх сливе осідках українців у діяспорі. Її концерти — це виключно українська пісня, клясична і народна, стара і нова. Ганна Колесник якраз тепер вибирається у дорогу до Европи, де дасть низку концертів, присвячених 100-річчю з дня народження великого українського композитора, священика і діяча — Кирила Стеценка. В Англію, Німеччину, Бельгію і Францію вона везе суцільну програму з творів Стеценка. Такі концерти Ганна Колесник відбула і в деяких містах ЗСА та Канади. Крім індивідуальних концертів з музикою Стеценка, вона співала „Вечір дуетів" нещодавно з бас-баритоном Леонідом Скірком, включаючи сюди поруч Стеценка також дует Ґеорґія Майбороди (з опери „Тарас Шевченко", дует Тараса з сестрою Яриною), уривок з „Утопленої" Лисенка та славну в свій час на увесь світ пісню „Їхав козак за Дунай" в обробці Бетговена. Співали вони теж дуети Бортнянського.

Це рівно 10 років як Колесники залишили Україну і стали „еміґрантами". Хоч сумно за рідною землею, але тут вся родина Ганни, мати і сестра — в Австрії. Всіх їх тепер відвідає: матір Одарку Ратушну, з дому Лісову, сестру Тамару і сестрінка-пяніста Володимира Зайченка, який гратиме співачці на її концертах. Він якраз закінчив Віденську консерваторію, пішовши в сліди матері Тамари Ратушної, яка була диригентом-музикантом, а тепер працює бібліотекаркою. Здається вся родина Колесників музична. Але ні, син Колесників 21-річний Максим — майбутній інженер хемії, бо тут „професія співака чи музики — не професія, на жаль..." каже не без суму Ганна Колесник.

У Европі співачка концертуватиме протягом двох місяців — жовтня і листопада. Її концерти влаштовує Степан Мудрик, голова Української Громадської Централі в Мюнхені.

Популяризуючи українську клясичну і народну пісню, Ганна Колесник відповідає на питання, чому тільки і виключно українську. „Ось, наприклад, Шаляпін робив уся можливе, щоб популяризувати насамперед свою російську музику, — каже вона. — Знову ж італійці поширюють славу тільки про свої музичновокальні скарби", тож вільно і їй, українці, в першу чергу нести у світ українську рідну арію, романс, пісню.

Книга...

(Продовження зі стор. 2)

Іщук. Ця педагогічно-виховна діяльність мала своє додатнє значення, тож повинна була знайти хоча обмежене місце в цій цінній інформативній і багатоілюстрованій книжці.

Книга включає історію провінцій — Філядельфійської — Серця Христового, Хорватської Провінції Св. Василія і Мокрини в Заґребі (Юґославія), Провінції в Юніонтавні, Па., Неустаючої Помочі ПДМ. Провінції в Осіяк (Юґославія) св. Архистратига Михаїла, куди прибули сестри з Словіти, з України в 1921 р., Провінції в Чехо-Словаччині Страдальної Матері, Провінції в Беріссо (Арґентина) Христа Царя; манастиря Пресвятого Серця в Асторії Н. Й., Провінції св. Хреста в Польщі (Яновіце Вєльке, Єленя Ґура), манастиря Св. Василія Великого в Альбано (Італія), делеґатури Св. Родини в Ліндкомб (Австралія) та Місії Гори Св. Василія в Куритибі (Парана, Бразилія).

При кінці подані життєписи славнозвісних Василіян — Св. Йосафата Кунцевича, Владики Сотера Ортинського, Матері Олени Лянгович, Матері Йосафати Теодорович та Митрополита Андрея Шептицького. Є в кінці також показник усіх Василіянських манастирів від XI сторіччя.

Книжка появилася в двох мовах — українській і англійській. На окладинці видніє знам'я — емблема Св. Василія Великого і Його Чину: горіючий стовп, що стоячи на землі, сягає полум'ям неба, де сяє сонце. На тлі сонця — букви IXC (Ісус Христос Спаситель). Полум'я орамлюють дві галузки — дубова і лаврова, творячи вінок. Напис: Talis est Basilius Magnus (Такий є Василій Великий). Знам'я представляє отож — Сонце — Ісуса, який освітлює шлях, що ним ідуть Василіянки до свого вдосконалення. Вогонь, що посилає полум'я до небес, означає палку любов Василіян до Бога й ближніх. Дубова гілка — це ознака витривалости й стійкости; лаврова — перемоги й немеркнучої слави. Ця символіка емблеми дуже знаменна. — Жаль, що не дотримано принципу двомовности на обкладинці, де видніє напис лише в англійській мові. — Книжка цінна і дбайливо видана, багатоілюстрована, тож варто мати її в кожній українській родині.

Щедрий дар на крайовий собор у Вашінґтоні

Михайло Червеняк приділив у своєму тестаменті 68, 639.75 дол. на будову українського католицького крайового собору Пресвятої Родини у Вашінґтоні, Д.К.

Його батьки Юрій і Анна (Павличко) Червеняки з села Буґатка, на Лемківщині, Західня Україна, прибули до Бриджпорту, Конн., в 1890 року. Там вони одружились і по кількох роках перебрались до Блейклій, недалеко Олифанту у Пенсильванії, де й народився їх син Михайло 4-го березня 1904 року.

М.Червеняк закінчив УІ клясу у місцевій школі і в молодому віці почав працювати у копальні вугілля Годсон, біля Оліфанту, Па. По 25 роках праці з причини недуги легенів він пішов на емеритуру та заопікувався своїю матір'ю аж до її смерти на 92-ім році життя. Останні роки свого життя перевів Михайло в Домі немічних Адам Менор в Скрентоні, Па., де він помер 27-го лютого 1979 року, п'ять днів перед 75-ми його уродинами. Він похоронений на українському католицькому цвинтарі свв. Кирила і Методія в Олифанті біля своєї мами. Нема пам'ятника над їхніми гробами, тільки дві скромні гробові таблиці.

В день 26-го липня 1980 року 40 членів української католицької парафії Пресв. Родини з Вашінґтону відбули прощу до Жировицької Ікони Божої Матері при церкві свв. Кирила і Методія в Олифанті та відправили панахиду на парафіяльнім цвинтарі над гробом свого щедрого добродія Михайла Червеняка і над гробом його матері Анни.

Михайло був вірним членом парафії свв. Кирила і Методія. Він регулярно приходив до церкви на Богослуження і часто приступав до Св. Причастя. Великою радістю було для нього і його матері те, що місіонарі відвідували їх кожного року під час місій у великому пості, а о. парох митрат Стефан Гриньох—кожної п'ятниці під час їхньої довгої недуги. Він залюбки читав місячник „Голос Спасителя", виданий українськими Отцями Редемптористами.

Св. п. М.Червеняк був веселої вдачі, дуже приязний, однак, тихий і скромний. Він був підтримував Лігу бейсболлу „Святих" при парафії свв. Кирила і Методія, які здобували чемпіонати на протязі 7 років в Скрентонській окрузі.

Михайло не був одружений. Його батько помер, коли Михайло мав 5 років. Його брат Іван помер в 1975 році. Його сестра Марія заміжня за Михайла Сепінського. Він ще мав два зведені брати, Андрій Монаський і Йосиф Єк та зведені сестри, Юлія і Гелена Єк.

Наш великій добродій буде довго в пам'яті, а особливо у молитвах за свій княжий дар на будову крайового собору. Кожного року під час всіх неділь великого посту Служби Божі відслужені за всіх наших щедрих добродіїв.

о. Й. Д.

„День Союзянки" на Союзівці

Вже належить до традиції що Окружна Управа СУА в Ню Йорку, при помочі своїх відділів улаштовує на Оселі УНСоюзу Союзівці в Кергонксоні, Н.Й., „День Союзянки". Цього року випадає він вчасно, бо вже в неділю, 8-го серпня. Як звичайно, поз'їжджаються наші союзянки та гості з Ню Йорку, з околиці Кергонксону, а то і з їих віддалених відділів, автами та автобусом вже перед полуднем, щоб взяти участь у Богослуженні, що буде відправлене в церкві коло Союзівки.

Після Служби Божої зустрінуться знайомі, щоб спільно пообідати та погуторити. По полудні відбудеться головна частина „Дня Союзянки" з цікавою програмою, в якій візьмуть участь: Лариса Маґун-Гурин, сопрано. Їй буде акомпаньювати Марта Мачай. Виступить письменниця Міра Гармаш та Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької. Будуть ще різні несподіванки, які приготовляє імпрезова референтка Михася Барон. У неї теж треба зголоситися, телефонуючи на число (212) W A 7-8776 вечорами, щоб зарезервувати собі місце в автобусі, що від'їде в неділю, 8-го серпня точно в 8-ій год. ранку з-під домівки СУА, 108 Друга авеню в Ню Йорку, та щоб дістати докладні інформації про оплату та час повороту.

Слід зголошуватися вже тепер, щоб запевнити собі місце, бо пізніше може бути запізно. А шкода, бо така нагода трапляється раз на рік, і її ніяк не можна прогавити.

Така прогулька — дуже приємна та весела. Їдуть всі разом, співають, або гуторять, і час минає дуже скоро.

Управа Союзівки завжди йде нам радо назустріч, відступає безкоштовно залю на виступи і цим дає можливість відбути та провести програму дня.

Маймо тільки надію на добру погоду і будемо задоволені, що вирішили поїхати на День Союзянки. Окружна Управа на чолі з головою Лідією Маґун щиро запрошує всіх взяти участь у „Дні Союзянки". Не забудьте зазначити день 8-го серпня на прогулянку.

До милого побачення на Союзівці!

Люба Артимишин

ФРАНЦУЗЬКИЙ АРХИЄПИСКОП МАРСЕЛЬ Лєфевр, якого ще у 1976 році суспендував Папа Павло УІ виїхав у до Риму в надії, що дістане побачення із теперішнім Папою Іваном Павлом II. Як відомо, архиєпископ М. Лєфевр викликав загальне негодування і своє звільнення зі стану архиєпископа спротивом проти реформ Католицької Церкви, що наступили на Другому Ватиканському Соборі. Він став речником т.зв. Традиційної католицької церкви і дальше висвячував священиків. Лєфевр заповів, що у вересні того року він уступає із посту голови т.зв. Традиційної церкви.

У ПАРИЖІ ВИБУХЛА БІЛЯ КАТЕДРИ НОТР ДАМ бомба, яка поранила 10 осіб, в тому одну важко. Бомба була захована у пушці зі сміттям біля тераси ресторану переповненого чужинецькими туристами. Згідно із анонімними інформаціями, бомбу підложили члени провірменської групи, що називає себе „Орлі".

ЗАЛІЗНИЦІ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ПОВЕРНУЛИСЯ майже до нормального стану після 15-денного страйку машиністів. Цей страйк не підтримали інші юнії і тому машиністи мусіли його закінчити.

М. ФЕҐАН, ЯКОГО ЗНАЙШЛИ У СПАЛЬНІ королеви Єлисавети в Бакінґгем палаті, не буде мати судової розправи тому, що він не поповнив ніякого кримінального злочину. Згідно з англійським правом, перехід через чужу кімнату не є кримінальною провиною, якщо при тому нічого не вкрадено, чи не знищено.

Ярослав Чумак
УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ
Збірник виховних матеріялів для української родини і дитячих садків.
Ціна: $21.50 з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Лавреати конкурсу „Україна в англомовних виданнях"

Цього року комітет та жюрі підводять підсумки вже III світовому конкурсові для молоді „Україна в англомовних виданнях". Цей конкурс розпочався в 1978 році за ініціятивою та фундацією визначної української громадянки Марусі Бек.

Проголошено його з метою зацікавити українську молодь стежити за приділенням уваги Україні й українцям англомовною пресою вільного світу й цим шляхом виробляти та поширювати її національно-політичний світогляд. Крім цього, конкурс для молоді дуже корисний, бо, досліджуючи цю тему, вона здобуває багато знання, яке їй необхідне для обстоювання прав України скрізь, де потрібно, а часом і необхідно.

Завдання учасників конкурсу полягає у збиранні всіх матеріялів про Україну й українців з англомовної преси та комплектувати з них збірники, які після закінчення конкурсу залишаються власністю комітету і творять архів під назвою „Україна"—джерело для дослідників та істориків. Можливо, що цей архів колись буде використовувати й Україна.

До цього часу лавреатами конкурсу „Україна в англомовних виданнях" є такі учасники: I-й конкурс за 1978 рік—Р.Василин з Каліфорнії—перша нагорода 500 дол.; О.Прончик із стейту Ню Йорк—друга нагорода 300 дол.; Д.Несторович—з Мишиґену–третя нагорода 100 дол. Відзначення по 75 дол. отримали Т.Коновал з Ілліной та І.Смик з Мишиґену.

II-й конкурс за 1980 рік: Л.Василин з Каліфорнії—I-ша нагорода; Л.Шанта з Канади—II-га нагорода; О. Родак з Канади—III-тя нагорода. Відзначення у сумі 50 дол. отримав М.Гнатюк з Англії.

Серед нагороджених своєю працею особливо відрізняється Р.Василин. Його збірник складається з 14 томів, де розміщено окремо матеріяли з книжок, стейтових та конґресових публікацій, наукових та періодичних журналів, газет, абстрактів тощо. Всі матеріяли упорядковані згідно з джерелами в хронологічному порядку та з повною бібліографією. Книжки та енциклопедії подані в альфабетному порядку.

В першому томі поміщено покажчик до цілого збірника, а кожний том зокрема має свій індивідуальний покажчик. Збірник, що нараховує 210 записів, характеристичний тим, що всі вони надруковані Р.Василиним на машинці. Томи в твердій оправі помаранчового кольору, папір найвищої якости й під кожним оглядом зроблені естетично.

Найбільший збірник, який був присланий на обидва конкурси, належить Л. Василин (сестра Р.Василина) який складається з трьох величезних томів. У них зібрано 407 записів і 145 цитованих джерел з Америки, Канади, Англії і навіть є одна стаття з Японії. У двох перших томах матеріяли впорядковані в альфабетному порядку з усієї преси, а в третьому знаходяться матеріяли з радіопередач „Вільна Европа".

Том I-ий має 4 розділи, том II-ий—6, а III-ій—один. На початку кожного розділу є покажчик з порядковим числом, подано заголовок та джерело. Все написано на машинці та вміщені фотокопії статтей.

Збірники обидвох Василинів зроблені високопрофесійно й дуже великої вартости своїм змістом.

Гарним і оптично прозорим способом комплектування матеріялів хатактеристичний збірник О.Прончика; це збірник альбомний. Альбом величезного розміру, дорогий, гарний виглядом, високоякісний. На його сторінках вміщається багато матеріялів і, коли розкриваєш альбом, перед очима виступає відразу багато інформацій разом з фотографіями та заголовками які несуть різні відомості з англомовної преси про Україну й українців. Тут знаходимо оригінальні статті й фотографії з усіх джерел, які були йому доступні.

Л.Шанта додатково збагатила свій збірник за 1980 рік матеріялами з попереднього 1979 року. Справа в тому, що конкурс був у початковій стадії і з причин фінансових та технічних на 1979 рік його не було проголошено. Тому збірник Л.Шанти набрав ще більшої вартости для архіву.

Д.Нестерович гарно, естетично оформила свій збірник альбомним способом. Тут уміщені оригінальні вирізки та фотокопії з поданням повної бібліографії, а матеріялу зібрано багато.

О.Родак—наймолодша учасниця конкурсу, їй всього 14 років. Збірник невеликий, але вказує на сумлінну працю, щире зацікавлення й прагнення навчитися бути у вирі активного життя молоді.

Хочу при цьому зложити признання всім учасникам конкурсу, бо праця велика, вимагає послідовности, систематики, методики й великої терпеливости у приготування збірників. І треба зазначити, що кожний збірник цінний і важливий, незалежно, яку нагороду він дістав чи не дістав, бо він вкладає своє данину у перший цього року український архів, вартість котрого для майбутнього неоцінима. Здобуте цим шляхом знання послужить сторицею для учасників конкурсу і для України.

Христина Юзнч

НЕ ТОЙ ПІДПИС...

У дописі „Парафія Пресв Родини у Вашінґтоні вітала Митрополита Стефана", автор о. Й.Д. („Свобода", ч. 136 з четверга, 22-го липня ц.р.), на світлині стоїть (третя зліва) Катерина Кулиняк, а не Стефанія Карлінчак. — Ред.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 17-го липня 1982 року,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами, ненадійно,
відійшов від нас у Вічність на 76-му році життя,
наш Найдорожчий і Незабутній

БРАТ І ВУЙКО

бл. п. маґістер права

БОГДАН МИХАЙЛОВИЧ

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 18-го липня 1982 р., о год. 6-ій веч., ПАНАХИДА — в понеділок, 19-го липня 1982 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Музики в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОН у вівторок, 20-го липня 1982 р., о год. 9-ій ранку в українському католицькому соборі свв. Володимира й Ольги, а відтак на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

В глибокому смутку:

брат — д-р ЯРОСЛАВ з дружиною
АНАСТАЗІЄЮ
сестри:
МАРІЯ МУЗИЧКА
АННА МИХАЙЛОВИЧ
сестрінки:
о. РОМАН МУЗИЧКА
д-р ЯРОСЛАВ МУЗИЧКА з дружиною
ЛЯРІССОЮ
Ближча і дальша Родина

Ню Йорк влаштував Тиждень Поневолених Народів

24-те відзначення Тижня Поневолених Народів, згідно з публічним законом ч. 86-90 з 1959 року, що від років притягає увагу американської публічної опінії, Прихильники АБН в Америці відзначили в Ню Йорку Походом Волії в неділю, 1-го липня 1982 року. Похід представників поневолених народів зорганізувався під катедрою св. Патрика при 51-ій вулиці і 5-ій авеню о год. 10:30 ранку. Понад 400 представників народів в боротьбі за свою національну свободу проти червоної пошести комунізму і його носія - Москви поновно заявили світові свою незмінну аспірацію до волі і державного незалежного життя. Численна поліція тримала взірцевий нагляд і контакт з організаторами Походу Волі. На чолі Походу йшли конгресмен Маріо Біяджджі, стейтовий сенатор М. Кнор, Президент Американських Приятелів АБН Петро Войтенус, представник ІЛО (міжнародної спілки вантажників) Марго Гол, директор зовнішніх зв'язків престижевої спілки АФЛ СІО Д. МекНамара, представник Комітету Паради ген. Пулаского Болесав Войславовіч, керівник Бюра УККА в Ню Йорку мгр Ярослав Савка, голова Українського Відділу АБН і голова Об'єднаного Комітету (КОУАО) Ню Йорку інж. Михайло Шпонтак та Роксоляна Поттер, відповідальна за програму та Похід Волі. За американським національним прапором та прапором католицьких ветеранів ішли делеґації зі своїми національними прапорами: болгари, численні українці, мадяри, литовці, естонці, туркестанці, китайці, камбоджійці, в'єтнамці, хорвати, поляки і представники Американської Ліґи оборони родини, традицій і власности (АСД ТФП). Новиною у цьогорічному поході була присутність авта, що обмальоване гаслами „Солідарности", нагадувало перехожим про долю польських патріотів-робітників.

Цьогорічна тема Походу Волі і святкування ТПН була нав'язана до 40-ліття від постання Української Повстанської Армії, а також пригадувала вільному світові геройську боротьбу афганського народу проти московських гнобителів, боротьбу польських робітників за свою державу та підкреслювала національний фермент та процеси визволення поневолених Москвою народів в СССР і так званих сателітніх країнах.

У дусі цих річниць переведено програму свята в Центральному парку з численними промовами визначних представників американського Уряду, національностей та запрошених гостей. Майстром церемонії була Роксоляна Поттер, член Українського Відділу АБН, яка вміло вив'язалася зі свого нелегкого завдання. Після відпівання американського славня у заступстві хворого судді М. Г. Троя виступив інж. М. Шпонтак, який передав привітання від 91-літнього судді, пояснив цьогорічні цілі Походу Волі, підкресливши актуальність кличів і боротьби поневолених Москвою народів проти червоного окупанта. Після цього виступив голова Американських Приятелів АБН Петро Войтенус. Сенатор Мартин Дж. Кнор передав голові АФ АБН П. Войтенусові проклямацію губернатора стейту Ню Йорку Гю Кері та резолюцію нюйоркського стейтового сенату з нагоди відмічення Тижня Поневолених Народів, яку спонзорував сен. М. Дж. Кнор. Головним промовцем на вічу був конгресман Маріо Біяджджі. Промовець недвозначно підкреслив важливість закону Тижня Поневолених Народів, потребу його вшанування та актуальність гасел поневолених народів у боротьбі проти червоної пошести комунізму за мир у світі.

Зеня Муха у відсутності сенатора Алфонсо Д'Амато, асистентка сенатора відчитала його глибокозмістовний привіт учасникам відмічення ТПН. Окрім того, з привітами виступали: Марго Гол (ІЛО), Джеймс Мек Намара (АФЛО СІО), Джан Ник (АСД ТФП), з палким словом заклику до боротьби виступив афганець Мазул Калілі, президент Афганської Асоціяції борців за свободу, Танг Кай, президент Асоціяції вільного В'єтнаму, який промовляв в імені В'єтнаму і Камбоджі; від українців виступив проф. Микола Чировський, який у короткій доповіді пояснив присутнім історичний експансіонізм московського імперіялізму, подаючи його коріння в XII столітті. Ще виступали з привітом президент Китайського комітету ТПН професор Тсуан Тсу Дан Ву, заступник директора Координаційного комітету північно-американських справ, та Йосиф Май, президент Китайської Доброзичливої Асоціяції; голова американсько-мадярської федерації Денис Шеґеді промовляв в імені мадярів, від імені комітету Паради ген. Пулаского виступив з привітом Болеслав Войславовіч, від КПН промовляв польською мовою Гендрик Шустер, від поляків Віктор Савицькі, від естонців президент естонсько-американської Крайової Ради Гозан Сімсон.

Присутні привітали теплими оплесками представника Туркестану Мунавер Андікар, представника хорватів Власко Долінара, представника УНР в екзилі С. Букшовану. У відсотності голови Болгарського Національного Фронту Петра Богарова зачитано його привіт. Перед присутньою публікою виступили мадярська танцювальна група.

Представник Литви Альфонс Марсель відчитав резолюцію Прихильників АБН в Америці (ПАБНА). Ця резолюція відмічувала важливіші злочини Москви, заподіяні поневоленим народам від початку комунізму в Росії, та закликала всі народи в боротьбі проти Москви об'єднуватися у спільній боротьбі за визволення. Резолюція висловила піддержку теперішній політиці президента ЗСА Реґана, який вказує у своїх виступах на винуватця горя і сліз поневолених народів і заколоту у світі — загабницьку Москву. Окрім того, резолюція звертає увагу американського Уряду і Сенату на факт, що у боротьбі проти комунізму й Москви головну ролю відіграватимуть поневолені народи, і тому американський Уряд мусів би морально і матеріяльно піти назустріч протимосковським рухам і стримати всякі відносини та економічну допомогу чи виміни товарів з СССР.

Тиждень Поневолених Народів і його відзначення АБН в Америці дістало широкий розголос на телевізійних і пресових мережах медії та 5-ох радіостанціях. Ввечері того самого дня можна було почути позитивні коментарі на телевізійних каналах 2, 4, 7, а впродовж цілого дня прислуховуватися до щогодинних інформацій на радіовій станції ВІНСА. Преса широкої почитности, як, наприклад, „Делі Нюз", „Нюз Ворлд" та меншого тиражу,подавала відповідні репортажі про перебіг Походу Волі, цьогорічні річниці та події, яким присвячено відмічення ТПН в Ню Йорку.

Осип Рожка

Ґлен Спей — Українському Музеєві

Мала українська громада в Ґлен Спею, Н.Й., належить до винятокових. Українці поселилися тут компактно і тим самим стали політичною силою, з якою місцеві американські політичні партії мусять рахуватися при виборах. При кожних виборах українці здобувають два або три місця в управі селища. Хоч в цій громаді, як, з рештою, в кожній людській спільноті, були розходження в поглядах, були спори і незгоди, дотепер розум і сенс доцільности і громадської відповідальности перемагали.

В Ґлен Спеюпоселилося чимало видатних діячів української культури. Тут є поети, малярі, різьбарі, архітекти, професори університетів і чимало професіоналістів. Хоч значне число громадян цього „українського села"—це пенсіонері, громада відзначається подиву гідною жертвенністю, яка може бути прикладом. Ця громада збудувала українську католицьку церкву і дзвіницю, будує православну церкву (взаємини між обома парафіями справжньо братерські), а в останньому часі зібрала вже біля 20,000 дол. на парафіяльний дім.

Тому кілька років громадяни Ґлен Спею зложили понад 10,000 дол. на видання „Свідка", твору Василя Барки, „односельчанина". В минулому з громадської каси призначено допомогу Українському Музеєві в Ню Йорку в сумі 100 дол. Громадяни цього села відгукуються щедро на всякі апелі до жертвенности на загальногромадські та культурні цілі.

У неділю, 20-го червня ц.р., місцевий дуже активний 62-ий Відділ Союзу Українок Америки під головуванням Дарії Сірко влаштував товариську зустріч з виставкою творів Слави Ґеруляк з метою зібрати деякі фонди для Українського Музею. Жертвенні членкині цього відділу СУА приготовили власними коштами смачні перекуски, опісля самі і запрошені гості платили вступ і так зібрали 380 дол. (Цю суму доповнили з каси Відділу до 500 дол.).

В програмі зустрічі були коментарі про творчість С. Ґеруляк (приготовані Аркадією Оленською— Петришин і самою мисткинею), висвітлення прозірок з діяльности Музею з поясненнями Марії Шуст, директора Музею, та слово д-ра Богдана Цимбалістого, голови Управи Музею про ролю етнографічних музеїв в процесі національного відродження України та про ролю Українського Музею в Ню Йорку.

Після програми поодинокі громадяни ще зголошували свої пожертви. Подружжя Марії і Івана Оленських склали 500 дол. в пам'ять дочки, бл.п. Христини; по 100 дол. зложили: Аркадія і Володимир Петришини, Лідія і Всеволод Саленки, Галина і Василь Біровець, Наталія і Василь Ерега (в пам'ять М.Солонинки і А.Мейко); по 50 дол.—Людмила і Юрій Костюки та Ігор Сірко, 25 дол.—Слава і Йосиф Гапії, по 20 дол.—Анна і Данило Мохи та Василь Петришин; по 10 дол. о. Степан Клепарчук та Софія і Ісак Десаки.

Варто відмітити, що бизнесмен і студент права Ізідор Мікальос, по походженню грек, який „пристав" до українців, зложив також 110 дол. на Музей. Слава Ґеруляк подарувала свої твори вартости 118 дол. до крамнички Музею.

Разом того дня Український Музей отримав 1,695 дол. з імпрези, що її влаштували активні жертвенні членки 62-го Відділу СУА. Мешканці Ґлен Спею живуть далеко від Ню Йорку, рідко хто з них відвідує Український Музей, проте вони не звузили свого зору тільки до льокальних потреб, але навпаки,виявили велике зрозуміння для такої загальнонаціональної потреби як існування Українського Музею в метрополії Америки.

Озерянин

Попис учнів УМІ в Ню Йорку

У вересні 1952 року, тому тридцять років, вчителі музики, ентузіясти, під проводом св. п. піяніста і педагога Романа Савицького, зорганізували в Ню Йорку український музичний інститут, котрий в скорому часі розгалузився на відділи у більших містах Америки, і до нинішнього часу має 17 відділів. І хоч у деяких містах з браку вчителів відділи УМІ вже не існують, але, наприклад, в Ню Йорку і Філядельфії можна завважити пожвавлення діяльности.

Минулої зими УМІ в Ню Йорку вже другий раз влаштував дуже успішну громадську імпрезу, запрошуючи до співучасти різні молодечі мистецькі колективи.

У неділю, 20-го червня, відбувся попис учнів УМІ на закінчення шкільного року у репрезентативній залі Українського Інституту Америки. Виступали учні кляси фортепіяну Галини Мирошниченко-Кузьми: Руслана Росцішевська і Орест Гарасимчук. Кляси Лева Стругацького: Ляриса і Дарія Шобарі,Павло Снігач і Марта Аєрбе. Кляси Калини Чічки-Андрійко: Михась Корнага, Ярина Ференцевич Мішель Отто, А.Решітник, Тіна Беренда, Борис Трохимчук, Марко Трохимчук, Ігор Кобрин, Галина Кузишин, Ярема А.Бачинський і Юрій Фурда. Кляси скрипки Рафаїла Венке: Билл Аєрбе. Кляси гри на гітарі Ю. Фурди: Павло Вок і Богдан Бардиґула, в дуеті і терцеті зі своїм вчителем.

Цікавою була точка гри на флейті, а Орест Гарасимчук акомпаньював своєму талановитому товаришеві, флейтистові Джордан Фобель, зі середньої школи „Перформінґ Артс".

Та чи не найбільшу радість приніс виступ смичкового ансамблю УМІ з Філядельфії під проводом проф. Анастазії Жилавої, котрий виконав „Думку" Присовського і Моцарта „Айне Кляйне Нахтмузік" І ч., за що УМІ в Ню Йорку їм дуже вдячний. В ансамблі виступали учні кляси гри на скрипці А.Жилавої: Оля Трипупенко, Мирон Бойко, Марко Гарасимович, Маланка Турченюк, Леся Заяць, Ілля Лабунька, Іван Пришляк, Роман,Люба і Микола Конрад Акомпаньювала ансамблеві на фортепіяні молода піяністка, випускниця УМІ в Ірвінґтоні, Н.Дж., кляси Галі Клим, Ірка Пелех, котра залишилася вірна своїй „альма матері" і після закінчення музичних студій в Темпл університеті, тепер працює, між іншим, як педагог УМІ у Філядельфії.

На закінчення попису голова Батьківського Кружка при УМІ Оксана Луцька, роздала, як щорічно, подарунки визначним учням, а трьом ґрадуантам, Марті і Аніті Аєрбе, і Влодкові Яремчукові, вручила чеки по 100 долярів, що вже стало традицією Музичного Інституту в Ню Йорку.

Після концерту, котрий і цього року пройшов з гарним успіхом, Батьківський Кружок під проводом Оксани Луцької попросив спожити смачне печиво, котре поприносили матері учнів.

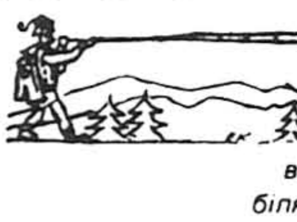
Дивимося у майбутнє з переконанням, що робимо корисне і потрібне діло, бо музика не тільки ошляхетнює людину, як це часто пишеться, але також допомагає знайти рівновагу психічну і координацію фізичну. Віримо, що чимраз більше батьків будуть посилати своїх дітей на науку музики, а особливо до Українського Музичного Інституту, де їм дається можливість, під оглядом музичним, пізнати творчість українського духа.

Калина Чічка-Андрієнко

СЛУХАЙТЕ
РІДНІ АКОРДИ
УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ
З РАДІОСТАНЦІЇ WPOW — 1330 AM
З НЮ ЙОРКУ КОЖНОЇ НЕДІЛІ
о год. 5:30 по полудні

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу
в Кетскильських горах біля м. Керґонксон, Н. Й.

КОЖНОЇ П'ЯТНИЦІ
ЗАБАВА *при звуках оркестри* Союзівки
Співає Галя Левунь
Конферансьє — Аня Дидик

Субота, 24-го липня, 8:30 веч.
КОНЦЕРТ хору „ДУМКА" з Ню Йорку
Дириґент Семен Комірний
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
Оркестра Богдана Гірняка

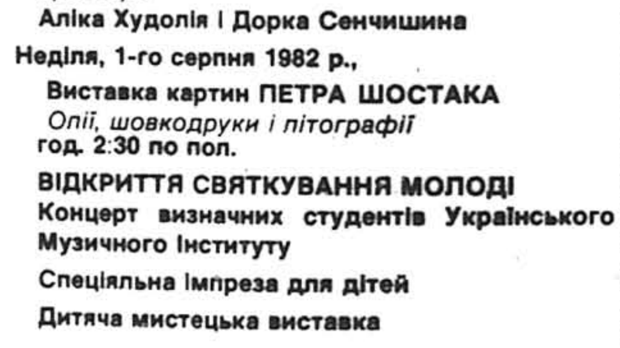
Неділя, 25-го липня 1982 р.
ВИСТАВКА КАРТИН ІРЕНИ ТВЕРДОХЛІБ

Субота, 31-го липня 1982 р., год. 8:30 веч.
Вокально-інструментальний ансамбль „МАЛЬВИ" з Чикаґо
Мистецький керівник — Марія Гаврилюк
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
оркестра —
Аліка Худолія і Дорка Сенчишина

Неділя, 1-го серпня 1982 р.,
Виставка картин ПЕТРА ШОСТАКА
Олії, шовкодруки і літографії
год. 2:30 по пол.
ВІДКРИТТЯ СВЯТКУВАННЯ МОЛОДІ
Концерт визначних студентів Українського Музичного Інституту
Спеціяльна імпреза для дітей
Дитяча мистецька виставка

Велика холоджена заля „Веселки"
Тел. Союзівки — (914) 626-5641

Дайте змогу вашим дітям провести незабутні вакації на Союзівці

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ДЛЯ МОЛОДІ, 1 — 14-го СЕРПНЯ 1982 р.

- Курси заплановані з метою розвинути зацікавлення та поглибити знання українознавчих предметів (мови, літератури, географії, історії, культури), навчання цих предметів відбуватиметься під наглядом спеціялістів у даних ділянках.
- В програмі також включені гостинні виступи науковців та мистців з Америки й Канади.
- Студенти матимуть можливість скористати з різноманітної програми концертів і виставок, які відбудуться під час СВЯТКУВАННЯ МОЛОДІ в тому самому часі.

ХАРЧУВАННЯ І ПРИМІЩЕННЯ $200.00.

Просимо виповнити та вислати долішню частину на Союзівку:
SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n Estate
Kerhonkson, N. Y. 12446

Ім'я й прізвище
Адреса
Тел.
Дата народження

Мирослав Прокоп
УКРАЇНА І УКРАЇНСЬКА ПОЛІТИКА МОСКВИ
Ціна: $5.50 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Олександер Кошиць
РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ
(730 стор.)
Ціна $32.00 з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

На СОЮЗІВЦІ
КУРСИ — ДЛЯ ПОЧАТКУЮЧИХ ТА ЗААВАНСОВАНИХ СТУДЕНТІВ ТАНКУ:

18-31-го липня
Курси стилізованих українських танків
Веде *Стефанія Антоняк-Чаплинська*

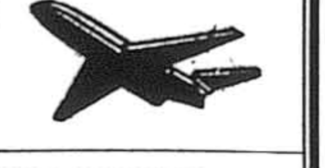
15-28-го серпня
Курси українських народних танків
Веде *Петро Марунчак*

Харч і приміщення $170.00
Навчання $50.00

Просимо зголошуватися на адресу СОЮЗІВКИ:
SOYUZIVKA UNA ESTATE
Foordemoore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

62-ий РІК ВІД ЗАСНУВАННЯ АҐЕНЦІЇ
22-ий РІК ТУРИЗМУ В УКРАЇНУ ТА ІНШІ КРАЇ СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ

ВІДВІДАЙТЕ УКРАЇНУ в 1982 РОЦІ

ЕСКОРТОВАНІ ГРУПОВІ ВИЇЗДИ з НЮ ЙОРКУ
ЛЬВІВ — 5 або 7 ДНІВ ПОБУТУ

НАСТУПНІ ГРУПОВІ ВИЇЗДИ МАЮТЬ ЩЕ ОБМЕЖЕНЕ ЧИСЛО МІСЦЬ ДЛЯ ВАШОЇ УЧАСТИ!!!

RUTA IV Sept. 29 - Oct. 15 Swissair	Moscow Lviv Ternopil Kiev/Kaniv Moscow	Sept. 30 - Oct. 1 Oct. 1 - 7 8 - 11 11 - 14 14 - 15	17 DAYS TOUR CLOSES: Aug. 16th	$1,272.00
MINI-LVIV II Oct. 4 - 15 K.L.M.	Budapest Lviv Uzhorod Budapest	Oct. 5 - 6 7 - 12 12 - 14 14 - 15	12 DAYS TOUR CLOSES: Aug. 20th	$1,085.00

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779
Віра Ковбаснюк Шумейко, *президент*

REAL ESTATE

2 Bdrm home with rental apt. Good location, nice cond., owner financing avail. Low $40's.
Mobile home on 2 acres, drilled well, view. $15,000.
1 Acre bldg site on Roundout w/water & sewarage system. $8,500.
New Contemporary, half completed 3 bdrms, privacy. Low $30's.
VAL PANACCIONE
Kerhonkson, N.Y. (914) 626-7386

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоциклі; від вогню, від відповідальности і бонди на життя і акцидентові поліси.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мейпелвуді, Ірвінґтоні та всіх дооколичних місцевостях.

1) Двородинний дім — близько автобусу, пошти, споживчих крамниць — в Керґонксоні. Ціна найкраща оферта.
2) 19 акрів землі, близько Союзівки — ціна 23.000 дол.
3) 70 акрів землі — ліс — чудовий краєвид — річка, фронт до асфальтової дороги. Ціна 55.000 дол.

STEPHAN OLEKSIW
P.O. Box 348
Kerhonkson, N. Y. 12446
Tel.: (914) 626-7692

ХАТА НА ПРОДАЖ
в дуже доброму стані і в добрій секції Мейпелвуду, Н. Дж. 1-родинний дім, 8 кімнат, 3 спальні, 2 лазнички і ґараж на 2 авта. Прошу тел. по 5-ій год.
(201) 761-7281

ОКАЗІЙНА ПРОДАЖ
ЛІТНИЙ КУРОРТ — 53 акрів, кілька акрове озеро, 20 кімнат, мотель, резиденція, клюб 4000 кв. фут., мурований ресторан, ґольф курс, павільйон для танців, дитяча площа, тенісовий майдан, пікнікова площа й їзда на конях.
Location: New Jersey Pinelands area,approx. 20 miles to Atlantic City, New Jersey. Asking Price $600,000.00. Financing available for qualified buyer with adequate down payment.
(201) 374-3173 Lic. R. E. Broker

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:
- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас
акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

REAL ESTATE

2 парцелі під будову коло Союзівки.
2 хати на продаж в Елленвілл, Н. Й.
Дзвонити (203) 397-2499 або (914) 626-2039

РІЗНЕ

Пошукую особу, яка допомогла б мені
НАПИСАТИ СПОМИНИ ЖИТТЯ
в моїм ріднім селі, від 1921 р. по 1944 р. під московським караулом, у тюрмі, побут в Німеччині в таборі скитальців та від 1951 р. в Америці. Винагорода 1,000.00 дол. Заінтересованих прошу писати до:
WASYL LEWYCKYJ
1228 E. McKinley
Phoenix, Ariz. 85006

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568